

„Forbrugsforening“ efterhaanden kun levnet ham Skillingshandelen med Byens Fattigfolk, lidt Forretning med Kul samt Udsalg af Brændevin og bajersk Øl.

Det saa' dog ikke ud til, at disse trange Aar havde hvilet synderlig tungt hverken paa Villing eller hans Kone. Hans egen lille Person med det brede Hoved og de smaa gule Bakkenbarter var snarere tiltaget i rosenrød Fedme; og vistnok maatte Fruen bære Briller, naar hun haandarbejdede, men hendes Ansigt havde bevaret sit blide og hengivende Udtryk og vidnede om, at ogsaa hun havde fundet Hvile i Troen paa, hvad hendes Mand plejede at kalde Faguddannelsens Overlegenhed og endelige Sejr.

Den Avis, Villing sad og læste højt af, var et konservativt Hovedstadsblad, hvis udførlige Beretninger om alle Slags Tildragelser i Hovedstadens Liv fra tidlig Tid havde været Ægteparrets kæreste og egentlig eneste Læsning. Allerede i flere Aar havde de dog af Forsigtighedshensyn ikke abonneret paa Bladet men ladet sig det hemmeligt tilstille gennem en Forretningsven i Form af Indpakkingspapir ved Vareforsendelser. Der var til i Aften forbeholdt dem en særlig Nydelse, nemlig Beskrivelsen af en glimrende Hoffest, der havde samlet alt, hvad